

■ Στις ἀπαρχές τοῦ Μοναχισμοῦ στήν Γαλλία

Ἁγίου Ὁσίου Πατῆρ ἡμῶν Ἰωάννης τοῦ Ρεομέ

† 28η Ἰανουαρίου 545

Ὁ Ὁσιος Ἰωάννης, ἓνας ἀπὸ τοὺς κυρίους θεμελιωτὲς τοῦ Μοναχισμοῦ στήν Δύσι, γεννήθηκε στήν Ἐπισκοπὴ τοῦ Ἄνδοματουνοῦ (σημ. Λάνγκρ τῆς Γαλλίας) περὶ τὸ 425, ἀπὸ τὸν Ἰλάριο καὶ τὴν Ἑσυχία, οἱ ὁποῖοι ἐπαιδαγόγησαν τὸν υἱὸ τους μὲ τὸ παράδειγμα τῆς ἀγίας ζωῆς τους.

Σὲ ἡλικία περίπου εἴκοσι ἐτῶν, ὁ πόθος γιὰ μία ὑψηλότερη ζωὴ τὸν ὤθησε νὰ κτίσῃ ἓνα κελλὶ μὲ μικρὸ παρεκκλήσιο, γιὰ νὰ ἀφοσιωθῇ ἀπερίσπαστος στήν προσευχή.

Ἐμελέτησε τὰ παραδείγματα ἀποταγῆς ἀπὸ τὸν κόσμο, τὰ ὁποῖα εὐρίσκονται στήν Ἁγία Γραφή, καὶ πρὸ παντὸς τὴν ζωὴ τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου στήν ἔρημο καὶ τὴν σπουδὴ τῶν Ἀποστόλων νὰ ἀκολουθήσουν τὸν Κύριο καὶ χωρὶς νὰ χρονοτριβήσῃ ἄφησε τὴν πατρίδα του καὶ τοὺς γονεῖς του καὶ μετέβη στὸν Ὠξοῦα τῆς Βουργουνδίας, σὲ τόπο ἔρημο, ὑγρὸ καὶ ἀκατάλληλο γιὰ κατοίκηση, ὀνομαζόμενο Ρεομέ.

Ἐκεῖ ἐπιδόθηκε στήν ἡσυχαστικὴ ζωὴ, κατὰ μίμησιν τῶν Μοναχῶν τῆς Ἐρήμου τῆς Ἀνατολῆς.

Ἡ ἀκτινοβολοῦσα χάρις, ἡ ὁποία ἐνοικοῦσε ἐντὸς του, προσείλκυσε γρήγορα πλῆθος μαθητῶν, ποθούντων νὰ ἀκολουθήσουν τὴν διδασχὴ του γιὰ τὴν κάθαρσι τῆς ψυχῆς.

Ὁ Ὁσιος Ἰωάννης ἐδέχετο αὐτοῦς, ἀλλὰ συναισθανόμενος τὴν ἀδυναμίαν του, ἐπισκέ-

Πύλη τῆς Μονῆς τοῦ Ρεομέ.

Ἡ Μονὴ τοῦ Λερίνου (Λερίνς).

τέχνη αὐτῆ τῶν τεχνῶν καὶ ἐπιστήμῃ τῶν ἐπιστημῶν.

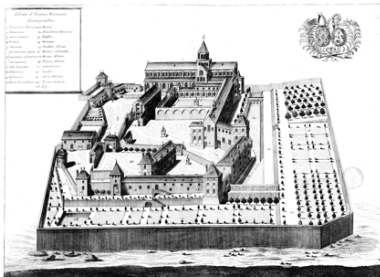
Ομως ὁ αὐξανόμενος ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν ἐφόβισε αὐτόν. **Μ**ὲ τὴν συνοδίᾳ δύο μόνον μαθητῶν, ἔφυγε κρυφίως καὶ ἀποσύρθηκε στὴν περίφημη Μονὴ τοῦ Λερίνου (Λερίνς) *, ὅπου παρέμεινε ἄγνωστος δεκαοκτὼ μῆνες. **Ε**νας ταξιδιώτης τὸν ἀνεγνώρισε καὶ ἀφηγήθηκε τὴν ἀνακάλυψί του στὸν Ἐπίσκοπο τῆς Λάνγκρ Γρηγόριο, ὅπου ὑπαγόταν τὸ Ρεομέ.

Χωρὶς καθυστέρησι, ὁ Ἱεράρχης ἔγραψε στὸν Ἡγούμενο τοῦ Λερίνου Ὁνοράτο Β' καὶ στὸν ἴδιο τὸν Ὅσιο Ἰωάννη, παρακαλῶν αὐτὸν νὰ ἐπιστρέψῃ στὸ ποίμνιό του, τὸ ὁποῖο εἶχε μείνει χωρὶς Ποιμένα καὶ γιὰ τὸ ὁποῖο θὰ ἔχει νὰ δώσῃ λόγο στὸ φρικτὸ βῆμα τοῦ Χριστοῦ μας.

Ο Ὅσιος Ἰωάννης ὑπήκουσε καὶ ἐπέστρεψε στὴν Μονὴ του, ὅπου ἐφήρμωσε τὸν λεγόμενο *Κανονισμὸ τοῦ Ἁγίου Μακαρίου*, καὶ μὲ τὸ παράδειγμα καὶ τὶς παραινήσεις του ἐπέφερε τὴν Ἀδελφότητα στὴν πρώτη της θέρμῃ καὶ ἀνοδικῇ πορεία.

Μὲ τὴν γνῶσι, τὴν ὁποία εἶχε ἀποκτήσει διὰ τῆς πείρας, προσέθεσε κάποιους Κανόνες, ἰδιαίτερα ἀπηγόρευσε στοὺς λαϊκοὺς τὴν εἴσοδο στὸ Καθολικὸ τῆς Μονῆς.

* * *

Ἡ Μονὴ τοῦ Ρεομέ.

Μία ημέρα, ἡ μητέρα τοῦ Ὁσίου παρουσιάσθηκε στὸ Μοναστήρι ζητοῦσα νὰ τὸν ἰδῆ. Ὁ Ὁσιος Ἰωάννης ἐπέ-
ρασε ταπεινὰ ἔμπροσθεν αὐ-
τῆς χωρὶς νὰ τῆς ἀπευθύνῃ
τὸν λόγο. Ὑστερα, τῆς ἐμή-
νυσε μὲ ἓναν Μοναχὸ νὰ ζῆ
στὸν κόσμον ἀγία ζωῆ, ὥστε
νὰ ἀξιωθοῦν μία ἡμέρα νὰ
συναντηθοῦν στὸν οὐρανό.

Ἡ καθαρότητα ψυχῆς καὶ
ἡ δύναμη τῆς προσευχῆς του
ἦταν τόση, ὥστε ὁ Ὁσιος Ἰωάννης ἀξιώθηκε τῆς εὐνοίας τοῦ Θεοῦ,
καὶ τὰ θαύματα ἀφθονοῦσαν στὴν Μονὴ τοῦ Ρεομέ, γιὰ τὴν παρηγο-
ρία τῶν μαθητῶν του καὶ τῶν κατοίκων τῆς περιοχῆς.

Ἀγαποῦσε τοὺς πτωχοὺς, τοὺς ὁποίους φρόντιζε νὰ ἀνακουφίξῃ
καὶ νὰ διδάσκῃ. **Σ**ὲ καιρὸ ἔνδειας ἐμοίρασε μία ἡμέρα ὅλες τὶς προ-
μήθειες τῆς Μονῆς καὶ ὁ Θεός, ἀμοίβωντας τὴν ἐλεήμονα διάθεσί
του, ἐπολλαπλασίασε τὸν σῖτο, τὸν ὁποῖο ἐμοίρασε ὁ Ὁσιος. **Σ**τὸν
Ἀδελφὸ, αὐτόπτη μάρτυρα τοῦ θαύματος, ὁ μακάριος παρήγγειλε,
«πρόσεξε μὴν διαλαλῆς τὴν δωρεὰ τοῦ Θεοῦ, μήπως μαράνει ἡ κη-
λίδα τῆς ὑπερηφανείας τὸ ἄνθος τῆς Χάριτος».

Μία ἡμέρα συνάντησε στὸ δάσος ἓναν πτωχὸ ρακενδύτο, ὁ ὁποῖος
ἐμάζεψε μούρα. Ὁ Ὁσιος ἐγνώρισε διὰ τῆς θείας Χάριτος, ὅτι ἦταν
ὀκνηρὸς καὶ τοῦ εἶπε: «Βάλε τὴν ἐλπίδα σου στὸν Κύριο καὶ Αὐτὸς
θα σὲ διαθρέψει... Νὰ ἀγαπᾶς τὴν ἐργασία, κατὰ τὴν παραγγελία
τοῦ Ἀποστόλου... Καλὸ εἶναι νὰ ἐπαρκέσης καὶ γιὰ τὶς ἰδικές σου
ἀνάγκες καὶ γι' αὐτὲς τῶν ἐνδεῶν». **Κ**ατόπιν ἐσφράγισε τὸ στήθος
τοῦ πτωχοῦ μὲ τὸ σημεῖο τοῦ Τιμίου Σταυροῦ καὶ τὸν ἔστειλε στὸ
σπίτι του. Θεραπευμένος ἀπὸ τὸ
πάθος του, ὁ ἄνθρωπος ὑπήκουσε
στὸν Ὁσιο Ἰωάννη καὶ ἐργαζόταν
πλέον μὲ τόση προθυμία, ὥστε δὲν
στερήθηκε ποτὲ πλέον τὰ ἀναγ-
καῖα.

Στὴν ἔρημο τοῦ Ρεομέ δὲν ἐπαρ-
κοῦσε τὸ πόσιμο νερό. Ὑπῆρχε βέ-
βαια ἓνα πολὺ βαθὺ πηγάδι, ἀλλὰ

Τὰ τεῖχη τῆς Μονῆς τοῦ Ρεομέ.

ἦταν φραγμένο ἀπὸ πέτρες, στὶς ὁποῖες εἶχε φωλιάσει ἓνα τεράστιο φίδι. Ὁ Ὅσιος, βλέποντας μὲ συμπόνια τὶς ἀνάγκες τῶν Ἀδελφῶν, ἐπλησίασε μὲ τὰ ὄπλα τὶς Πίστεως καὶ συνοδευόμενος ἀπὸ τὶς ψαλμωδίες τῶν Πατέρων.

Κατέβηκε πρῶτος στὸ πηγάδι μὲ μία σκαπάνη στὸ χέρι καὶ ἄρχισε νὰ σκάβη. **Οἱ** Ἀδελφοὶ τὸν παρακολουθοῦσαν φοβισμένοι, ἀλλ' ἔπειτα ἔλαβαν θάρρος ἀπὸ τὸ παράδειγμα καὶ τὶς παραινέσεις του καὶ ἐργάστηκαν μαζί του. **Τὸ** φίδι εὐρέθη καὶ ἐθανατώθη μὲ μόνη τὴν ἐπίκλησι τοῦ Ὀνόματος τοῦ Χριστοῦ μας. **Τὸ** καθάρισμα ὠλοκληρώθηκε καὶ τὸ πηγάδι ἀπέδιδε ἕκτοτε ἄφθονο καὶ καθαρὸ νερό.

Κάποτε οἱ Πατέρες ἐκλάδευαν τὰ δένδρα τοῦ γειτονικοῦ δάσους. Ὄταν ἐτελείωσαν τὴν διακονία τῆς ἡμέρας, ἄφησαν ἐκεῖ τὰ τσεκούρια τους καὶ ἐπέστρεψαν στὴν Μονή. **Κ**άποιος γείτονας ἐπωφελήθηκε τῆς ἀπουσίας τους καὶ ἔκλεψε τὰ ἐργαλεῖα. Ὄταν τὸ συνειδητοποίησαν οἱ Ἀδελφοί, ἔτρεξαν στὸν Πνευματικὸ τους Πατέρα, ὁ ὁποῖος τοὺς παρήγγειλε νὰ προσευχηθοῦν μὲ πλήρη ἐμπιστοσύνη στὸν Θεό. Ὁ ἴδιος κατευθύνθηκε στὸ δάσος, ὅπου προσευχήθηκε. **Εἶ**δε τότε ἓναν ἄνθρωπο, ὁ ὁποῖος τρέχοντας ἔπεσε στὰ πόδια του καὶ τοῦ ζητοῦσε συγγνώμη γιὰ τὴν κλοπὴ τῶν ἐργαλείων. Ὁ Ἅγιος Ἰωάννης τὸν ἐσήκωσε καὶ ὄχι μόνο τοῦ ἔδωσε συγχώρησι γιὰ τὴν ἁμαρτία του αὐτή, ἀλλὰ τὸν εὐλόγησε καὶ ἀπέλυσε αὐτὸν ἐν εἰρήνῃ, φορτωμένο μὲ εὐλογίες ἀπὸ τὴν Μονή.

Κάποιος δοῦλος κατέφυγε στὸ Μοναστήρι, γιὰ νὰ λυτρωθῆ ἀπὸ τὴν ὀργὴ τοῦ κυρίου του. Ὁ Ὅσιος Ἰωάννης ἔγραψε στὸν ἀφέντη του καὶ ἐζήτησε τὴν ἐπιείκειά του γιὰ τὸν δοῦλο του. **Ἀ**λλὰ ἐκεῖνος ἐθύμωσε, ὅταν ἐδιάβασε τὸ μήνυμα, μάλιστα δὲ ἔπτυσσε καταφρονητικὰ τὴν ἐπιστολὴ τοῦ Ὀσίου. **Π**αραχρῆμα, τὸ στόμα του παρέλυσε, ὥστε δὲν ἦταν δυνατὸν νὰ τραφῆ ἀπὸ τὸ στόμα γιὰ ἐννέα ὀλόκληρα ἔτη, οὔτε νὰ

Ὁ Ναὸς τοῦ Ἁγίου Παύλου στὸ Ρεομέ, ὅπου φυλάσσεται ἓνα μέρος τῶν ἁγίων Λειψάνων τοῦ Ὀσίου Ἰωάννου.

Τμήμα τῆς ἁγίας Κράας
καὶ ἄλλα Λείψανα
τοῦ Ὁσίου Ἰωάννου.

μεταλαμβάνη τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων.

Ὁ Ὅσιος Ἰωάννης εἶχε μεγάλη ἐξουσία κατὰ τῶν ἀκαθάρτων πνευμάτων, τὰ ὅποια ἐξεδίωκε ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους. Οἱ ἀσθενεῖες ἐπίσης ὑπήκουον στὸν λόγο του. Τὸ νερὸ καὶ τὸ ψωμί, ὅταν τὰ εὐλογοῦσε ἐγίνοντο θεραπευτικὰ φάρμακα.

Ὁ Θεὸς ἀντάμοιβε τὴν ἐλεημοσύνη του μὲ θαύματα: μὲ τὸν λόγο τοῦ Ὁσίου τὰ τρόφιμα ἐπολλαπλασιάζοντο.

Οἱ Βασιλεῖς καὶ ἰδιαιτέρως ὁ Κλόβις Α΄, ὡς καὶ οἱ προύχοντες, ἐντυπωσιαζόμενοι ἀπὸ τὴν εὐνοια αὐτὴν τῆς Θεῖας Προνοίας, ἔκαναν πλούσιες χορηγίες στὴν Μονὴ τοῦ Ἁγίου.

Ἐν μέσῳ τοσούτων δωρεῶν καὶ τοιαύτης τιμῆς, ὁ Ὅσιος παρέμενε ταπεινὸς καὶ ἐγκρατὴς καὶ ἐδίδασκε τοὺς μαθητές του νὰ εἶναι πάντοτε ἐγκρατεῖς καὶ νὰ φυλάγωνται ἀπὸ τὴν φιλοδοξία, τὴν φιλαργυρία καὶ τὴν ἀμέλεια, τὶς ὁποῖες προξενοῦν οἱ σχέσεις μὲ ἀνθρώπους τοῦ κόσμου.

* * *

Ἐκοιμήθη τὸ 545, ἑκατὸν εἴκοσι ἐτῶν, ἀφοῦ διετηρήθη μέχρι τέλους ἀκμαῖος, ὑγιὴς καὶ ἐξαιρετικὰ νηφάλιος.

Ἐνταφιάσθηκε στὴν Μονὴ τοῦ Ρεομέ, ἡ ὁποία ἐπωνομάσθηκε ἀργότερα Μουτιέ Σαιν Ζαν (Μονὴ Ἁγίου Ἰωάννου), ἀλλὰ κατεδαφίσθηκε κατὰ τὴν Γαλλικὴ Ἐπανάστασι τὸ 1792.

Ἡ Μονὴ τοῦ Ὁσίου Σίγο ἢ Σέν.

Ἐνας ἀπὸ τοὺς μαθητές του, ὁ Ὅσιος Σίγο ἢ Σέν († Μνήμη: 19η Σεπτεμβρίου), ἔγινε Κτήτωρ τῆς Μονῆς τῆς Παναγίας τοῦ Σέστρ, τὸ 534 καὶ ἐκοιμήθη τὸ 501.

+

*Τῷ δὲ ἐν Τριάδι Παναγίῳ Θεῷ,
τῷ ἐνδοξαζομένῳ ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ,
προσκύνησις καὶ εὐχαριστία,
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.*

Ἀμήν!

(*) Περίφημη Μονή, τὴν ὁποία ἱδρυσε ὁ Ἅγιος Ὀνοράτος τῆς Ἀρελάτης κατὰ τὸ 400-410. Τὸ 427 ὁ Ὅσιος Ἰωάννης ὁ Κασσιανὸς τὴν περιγράφει ὡς «μεγίστη».